

[Landbrugsministeren.]

det Høstaar, vi er i. Til Trods for, at Kornpriserne i Aar i Udlandet er højere end i Fjor, har alligevel Landbrugere følt sig fristet til, og har ogsaa gjort det, at købe mere Korn i Aar end i Fjor. Hvorfor? Fordi vi i Fjor havde en Kornlov, der lagde en Afgift paa det indførte Korn, saaledes at Landmændene, naar de skulde købe Korn fra Udlandet, trods de lavere Priser paa Verdensmarkedet, maatte betale mere i Fjor end i Aar.

Naar man nu vil se paa den samlede Indførsel af Korn og Foderstoffer i 1933—34 i Høstaarets 7 Maaneder, September til Udgangen af Marts, og paa den samme Indførsel i 1934—35, vil man se, at Indførselen af Korn i disse syv Maaneder i 1933—34 udgjorde 540 000 Tons og i 1934—35 638 000 Tons, det er en Merindførsel paa 98 000 Tons. Men saa har man i samme Periode udført 53 000 Tons mere, end man indførte i Høstaaret 1933—34; saa faar man til Rest en Merindførsel i 1934—35 paa ca. 45 000 Tons. Men hvis man saa vil se paa Foderstofindførselen, er den i Høstaaret 1933—34 439 000 Tons, men i 1934—35 kun 339 000 Tons, saaledes at Kornindførselen vel er højere, men Foderstofindførselen 100 000 Tons lavere i 1934—35 end i 1933—34.

Naar man saa drager de 45 000 Tons Merindførsel af Korn fra Mindreindførselen af Foderstoffer, faar man en samlet Mindreindførsel paa 55 000 Tons af Korn og Foderstoffer i de syv Maaneder af Høstaaret. Det giver jo et helt andet Billede af Situationen, end hvis man bare hører de Tal, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har nævnt. De er ganske vist rigtige, men de Beløb, det ærede Medlem har nævnt, er jo for en kort Periode af Aaret, og Foderstofferne er ikke taget med. Vil man have et fuldgdyldigt Udtryk for Indførselen og Udførselen i disse to Aar, altsaa et Billede af, hvorledes Stillingen er med Hensyn til Mængderne, man har, kommer man til det Resultat, at Indførselen i 1934—35 er 55 000 Tons mindre i de 7 Maaneder end i Aaret forud.

Hvis man nu gaar til en Forhøjelse af Kornpriserne, som Det konservative Folkeparti har foreslaaet, kommer man op paa fuldkommen fantastiske Priser, der øjeblikkelig vil give store Dele af vor Husdyrproduktion Dødsstødet. Vil man nøjes med de Priser, som de to Partier Venstre og Konservative nu i Gaar er blevet enige om i Kornlovsforslaget, vil man komme op paa Priser, der ligger 2—3 Kr. højere end

de Priser, man havde i Kornloven i Fjor, og det vil jo mindst sige 15—20 pCt. over de Priser, vi havde i Fjor, da vi havde en Kornlov; det er Priser paa 14—16—17 Kr. pr. Tønde for Forbrugerne.

Jeg tror ikke, ret mange Landmænd har den Opfattelse, at der med de Priser er Mulighed for at opretholde den nuværende store Husdyrproduktion. En saadan Forhøjelse af Kornpriserne hævder man fra konservativ Side betyder, at saa faar man nogenlunde Rentabilitet af Dyrkningen af Danmarks Jord. Det er den Slags Udtalelser, som ogsaa er i højeste Grad vildledende. Man ved for det første, at ikke engang $\frac{1}{3}$ af Danmarks Jord er dyrket med Korn, man ved, det er ganske umuligt at dyrke hele den danske Jord med Korn, og man ved, at i samme Øjeblik man forhøjer Kornprisen, som der her er Tale om, giver det ikke en Øres Fortjeneste mere paa de Arealer, der dyrkes med Roer, Græs eller andre Afgrøder.

Derfor er det helt vildledende, naar man vil paastaa, at en høj Kornpris for disse specielle Arealer betyder, at den danske Jord saa kan dyrkes rentabelt. Nej det, det vil betyde, hvis man begunstiger en saadan enkelt Produktion, er naturligvis, at man saa i Landbruget gaar bort fra de andre Afgrøder, over til Korn dyrkning. Og det er lige saa givet, som at $2 \times 2 = 4$, at det betyder en øjeblikkelig Reduktion af Husdyrproduktionen, og at det betyder en Formindskelse af Eksporten, tror jeg enhver er klar over.

Det er muligt, at vi skal over til en større Selvforsyning i Landbruget. Der er sikkert ingen, der ønsker det, fordi det betyder formindsket Eksport, formindsket Fortjeneste, formindsket Beskæftigelse helt igennem, dersom ikke den øgede Selvforsyning da bestaar i Dyrkning af Planter og Afgrøder, som i og for sig giver større Arbejde, mere Beskæftigelse og flere Penge, f. Eks. Sukkerroer og Kartofler, i nogen Grad Havesager o. lign. Men at gaa over til Korn dyrkning vil gaa ud over ikke de Arealer, jeg nævnte her, som giver meget Arbejde og Fortjeneste, men over Arealer, hvis Produkter omsættes gennem Husdyrproduktionen. Derfor siger jeg: Skal vi over i større Selvforsyning med Hensyn til de Raastoffer, vi nu indfører, Korn eller Foderstoffer, er det dog givet, at den største Fordel for Landbruget, for hele Samfundet, er den, at man kan faa dyrket Erstatningsmidler for de dyreste udenlandske Raastoffer og holde sig til udefra at købe de billigste Raastoffer. Hvis der derfor er Mulighed for en større Selvforsyning, uden at det